Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

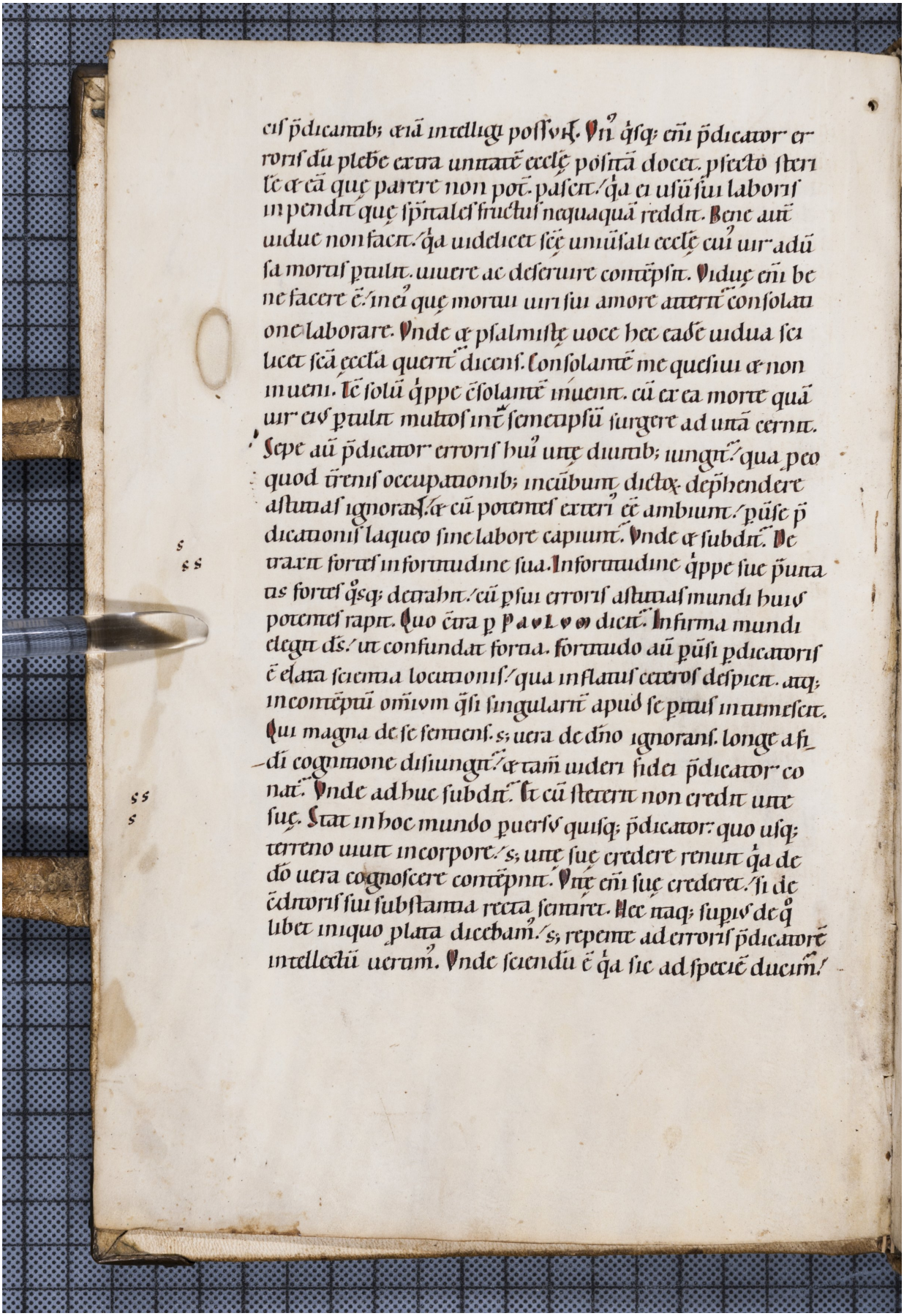

cis pdicantib; ea intelligi possunt. Vni quisq; enim pdicator erroris du plebe extra unitatem ecclie posita docet. psecto steri le ac ea quae parere non potest. pascit. qa ei usu sui laboris impendit quae spiritales fructus nequaquam reddit. Bene autem uidue non facit. qa uidelicet scae uniusali ecclae cui uir adu sa mortis ptulit. uiuere ac deseruire contempsit. Viduae enim be ne facere est. in ea quae mortui uiri sui amore aeternae consolati one laborare. Vnde ac psalmistae uoce haec cadem uidua sci licet sca ecclia quaerit dicens. Consolantem me quaesiui ac non inueni. Te solum qppe esolantem inuenit. cum ex ea morte quam uir eius ptulit multos intra semetipsum surgere ad uitam cernit. Sepe autem pdicator erroris huius uitae diuitib; iungit. qua peo quod terrenis occupationib; incubuit dictae deprehendere astutias ignorat. ac cum potentes exteri et ambiunt. putse p dicationis laqueo sine labore capiunt. Vnde ac subdit. De traxit fortes in fortitudine sua. In fortitudine qppe sue puta tas fortes qsq; detrahit. cum psui erroris astutias mundi huius potentes rapit. Quo extra p PAVLVM dicit. Infirma mundi elegit ds. ut confundat fortia. fortitudo autem putsi pdicatoris est elata scientia locutionis. qua inflatus ceteros despicit. atq; in contemptum omnium qsi singulariter apud se ptius intumescit. Qui magna de se sentens. s; uera de dno ignorans. longe a fi di cognitione disiungit. ac tamen uideri fidei pdicator co natur. Vnde ad huc subdit. Et cum steterit non credit uitae suae. Stat in hoc mundo puerius quisq; pdicator: quo usq; terreno uiuit in corpore. s; uitae suae credere renuit qa de dno uera cognoscere contempnit. Vitae enim suae crederet. si de cdtioris sui substantia recta sentiret. Hec itaq; supius de q libet iniquo plata dicebam. s; repente ad erroris pdicatorem intellectum uerum. Vnde sciendum est qa sic ad speciem ducim.